

RESSÒ DE LA PARAULA

«Xear-Jaixub» - Església de la resta (II)

Convé fer dues breus anotacions sobre la crida a viure una «Església en desert». Primera, que proposar aquest programa, que inclou una acceptació de pèrdua de béns en si mateixos bons (dons de Déu), pot desconcertar a molts. Segona, que oferim aquí aquesta experiència en el marc del camí quaresmal, però és tan important i tan àmplia, que mereix ser tractada amb referència a tota una època històrica per la qual travessem avui a l'Església.

Ens traslladem a Jerusalem l'any 737 abans de Crist. El rei i el poble estan tremolant de pessimisme, derrotisme i por «com s'estremeixen els arbres del bosc quan bufa la ventada». El motiu era que dos exèrcits, de Síria i Efraïm, amb els seus reis al capdavant, estaven assetjant Jerusalem per conquerir-la. El rei de Judà, Acaz, ja havia intentat congraciarse amb els pobles veïns mitjançant acords polítics amb els assiris i practicant ritus pagans, fins al punt de sacrificar el seu propi fill als déus. Però el profeta Isaïes rep un mandat de Jahvè:

«Vés amb el teu fill Xear-Jaixub a trobar Acaz, a l'extrem del canal de la bassa de dalt... i digues-li: "No perdís la calma, no tinguis por, no et deixis intimidar... Si no teniu fe, no us podreu mantenir fermes"» (Is 7,3-9)

Després el profeta afegirà un altre missatge al rei de part de Déu: la coneguda promesa d'un fill que es dirà «Emmanuel» (Déu amb nosaltres).

Amb aquesta facilitat que ens permet interpretar l'Esclusiva actualitzant el seu missatge, deixem-nos il·luminar pel gest i les paraules del profeta. No som lluny d'aquell tremolor d'impotència, pessimisme i por davant un futur incert i davant d'ame-

naces de forces molt més poderoses que les nostres... Tampoc no som lluny d'haver buscat tripijocs, perquè la nostra existència i el nostre missatge siguin fàcilment acceptats...

Isaïes ens parla de part de Déu mitjançant el seu missatge i també a través del fill a qui agafa la mà.

Les seves paraules es resumeixen en aquest conegut missatge: «si no teniu fe, no us podreu mantenir fermes». Creure fermament en Déu, Senyor de la història, exclou altres suports, en el sentit de buscar arranjaments i complicitats amb poders o influències socials.

El seu fill Xear-Jaixub constitueix tot un programa de vida. El seu nom significa «una resta tornarà», però els co-

mentaristes veuen en ell un triple missatge:

- Primer, una amenaça: la conducta del rei i el poble, que segueixen buscant èxits fàcils i suports humans, condueix a la destrucció;
- Segon, una esperança: pot produir-se aquesta desfeta sofrent, però quedarà una resta pobra;
- Tercer, una promesa: que aquesta resta, sortida d'una purificació, serà realment fidel a Déu i constituirà «el seu veritable poble».

Reconeixem que aquesta manera de parlar és totalment evangèlica. Ressonen aquí les Benaurances. Una Església en desert és això mateix: entrar, sense por a l'empobriment o al fracàs, en el camí de purificació, de llibertat, de canvi cap a la vida de fe en el Pare. Ell, mitjançant Jesucrist i per l'Esperit, segueix sostenint la nostra història, la de cadascú i la de tota l'Església.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

I serem pescadors d'homes, sense por!

Jornada de professors dels equips pastorals de diverses escoles. Comencen amb una pregària seguint un text de Lluc (Lc 5,1-11) i centrant el comentari en com els interpel·la i els convida al seguiment i al testimoniatge (les seves reflexions són després del text de l'Evangelí):

«En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu». «Llavors veïé dues barques [...] els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes» (1-2). Encara que hi havia molta gent, es fixa en els pescadors i en nosaltres. Trobem el moment en el nostre dia a dia per apropar-nos a Ell i escoltar-lo?

«Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant» (3). Som conscients que hem de trametre als nostres alumnes, i als qui ens envolten, el dir i el fer de Jesús?

«Quan acabà de parlar, digué a Simó: Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar». «Simó li respongué: Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (4-5). Què difícil és intentar-ho un cop més quan ens sentim desanimats. Jesús és al nostre costat: Intenta-ho una altra vegada! No defalleixis!

«Ho feren així, i van arreplegar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven» (6-7). Aquell dia Pere va pescar a desdir, i des de llavors, no s'ha aturat la pesca. Som molts a la barca! Qui et diu que estàs sol? Sabem demanar ajuda quan ens cal?

«Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pe-

scador!» (8). Quan algú veu el que Jesús fa, no té més remei que reconèixer la seva petitesa i sentir-se agraït, reconeixent que el que aconseguim és gràcies a Ell.

«Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir [...]. Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes» (9-10). Pescadors d'homes, ser testimonis... quina gran tasca i responsabilitat, Jesús també ens repeteix la mateixa crida. Escoltem-lo, no tinguem por.

«Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (11). Van deixar tot el que els lligava... les barques i les xarxes, les seves seguretats. Què dificulta el nostre lliurament personal?

Reflexió per als mestres, reflexió per a tots els qui volem seguir Jesús.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

«Sear Yasub» –
Iglesia del resto (II)

Conviene hacer dos breves anotaciones sobre la llamada a vivir una «Iglesia en desierto». Primera, que proponer este programa, que incluye una aceptación de pérdida de bienes en sí mismos buenos (dones de Dios), puede desconcertar a muchos. Segunda, que ofrecemos aquí esta experiencia en el marco del camino cuaresmal, pero es tan importante y tan amplia, que merece ser tratada con referencia a toda una época histórica por la que atravesamos hoy en la Iglesia.

Nos trasladamos a Jerusalén en el año 737 antes de Cristo. El rey y el pueblo están temblando de pesimismo, derrotismo y miedo «como tiemblan los árboles del bosque cuando sopla el viento». El motivo era que dos ejércitos, de Siria y Efraim, con sus reyes al frente, estaban asediando Jerusalén para conquistarla. El rey de Judá, Acáz, ya había intentado congraciarse con los pueblos vecinos mediante acuerdos políticos con los asirios y practicando ritos paganos, hasta el punto de sacrificar su propio hijo a los dioses. Pero el profeta Isaías recibe un mandato de Yahvé:

«Toma a tu hijo Sear-Yasub y ve a encontrarte con el rey Acáz en el extremo del canal del estanque superior, y dile: “Ten cuidado, pero no te asustes... no tengas miedo ni te acobardes... si no tenéis una fe firme, tampoco quedaréis firmemente en pie”...» (Is 7,3-9)

Después el profeta añadirá otro mensaje al rey de parte de Dios: la conocida promesa de un hijo que se llamará «Emmanuel» (Dios con nosotros).

Con esa facilidad que nos permite interpretar la Escritura actualizando su mensaje, dejémosnos iluminar por el gesto y las palabras del profeta. No estamos lejos de aquel temblor de impotencia, pesimismo y miedo ante un futuro incierto y ante amenazas de fuerzas mucho más poderosas que las nuestras... Tampoco estamos lejos de haber buscado componendas para que nuestra existencia y nuestro mensaje sean fácilmente aceptados...

Isaías nos habla de parte de Dios mediante su mensaje y también a través del hijo que lleva de la mano.

Sus palabras se resumen en este conocido mensaje: «si no creéis firmemente no subsistiréis». Creer firmemente en Dios, Señor de la historia, excluye otras apoyaturas en el sentido de buscar arreglos y complicidades con poderes o influencias sociales.

Su hijo, Sear-Yasub constituye todo un programa de vida. Su nombre significa «un resto volverá», pero los comentaristas ven en él un triple mensaje:

- Primero, una amenaza: la conducta del rey y el pueblo, que siguen buscando éxitos fáciles y apoyaturas humanas, conduce a la destrucción;
- Segundo, una esperanza: puede producirse esta derrota sufrida, pero quedará un resto pobre;
- Tercero, una promesa: que este resto, salido de una purificación, será realmente fiel a Dios y constituirá «su verdadero pueblo».

Reconocemos que esta manera de hablar es totalmente evangélica. Resuenan aquí las Bienaventuranzas. Una Iglesia en desierto es esto mismo: entrar, sin miedo al empobrecimiento o al fracaso, en el camino de purificación, de libertad, de cambio hacia la vida de fe en el Padre. Él, mediante Jesucristo y por el Espíritu, sigue sosteniendo nuestra historia, la de cada uno y la de toda la Iglesia.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Vers l'Assemblea General
de Càritas Diocesana

La història de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat s'emmarca dins la jove història del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. La diòcesi neix l'any 2004 i el març de 2013 es crea com a tal Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat que aglutina, coordina i dona suport a l'acció d'una trentena de Càritas parroquials i interparroquials, amb una llarga i rica trajectòria de treball al territori.

Enguany, s'arriba al cinquè any de la constitució de Càritas Diocesana, una fita que empeny a escriure una nova pàgina d'aquesta història, recollint l'opinió de les persones que col·laboren amb Càritas, és a dir, persones voluntàries, personal contractat, donants, participants... Serà la Primera Assemblea General de Càritas Diocesana, que tindrà lloc el **17 de març de 2018, a la Casa de l'Església**, a Sant Feliu de Llobregat.

Què és?

L'Assemblea General no és un òrgan deliberatiu o decisorí, sinó de diàleg i de consulta, un espai de participació de tots els que hi col·laboren de manera estable, que ha de servir per poder establir les línies estratègiques dels propers anys.

Qui en forma part?

- El bisbe diocesà, el delegat episcopal, el director i la secretària general.

- Membres de les juntes de les diferents Càritas parroquials i interparroquials.
- Membres del Consell diocesà de Càritas de St. Feliu de Llobregat.
- Personal contractat.
- Altres persones.

En total, unes dues-centes persones.

Com arribem al 17 de març?

No s'hi arriba a l'Assemblea amb les mans buides, sinó després d'una fase prèvia de treball i debat, que involucra les juntes de les Càri-

tas parroquials i interparroquials, els voluntaris, el Consell de Càritas, el personal contractat, el conjunt de participants als serveis de Càritas...

De novembre 2017 a gener 2018 s'han fet sessions de treball en grups per respondre uns qüestionaris sobre com es treballa a Càritas, en base als ítems VEURE, JUTJAR, ACTUAR.

Aproximadament durant el mes de febrer un equip coordinador ha estat elaborant unes conclusions en base a les respostes recollides, que es presentaran a l'Assemblea el 17 de març.

I aquell dia?

Es presentaran les conclusions dels treballs previs, hi haurà una ponència formativa a càrrec de Jesús Pérez Mayo, director de Càritas diocesana de Mérida-Badajoz, un dinar de germanor i una eucaristia com a cloenda. Però, sobretot, volem experimentar l'acció de l'Esperit Sant que guia l'Església de Sant Feliu i la seva acció caritativa a través de Càritas Diocesana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui volem recordar tots els que pateixen persecució i estar a prop d'ells amb el nostre afecte i la nostra pregària» (26 de desembre).

@Pontifex: «La modèstia és una virtut essencial per a qui vol ser conforme a Jesús, mans i humil de cor» (29 de desembre).

@Pontifex: «Déu passa pels camins polsegosos de la nostra vida i, recollint-hi la nostra nostàlgia d'amor i de felicitat, ens crida a la joia» (5 de gener).

@Pontifex: «Alegria, pregària i gratitud són tres actituds que ens fan viure de manera autèntica» (8 de gener).

Setmana de la Família

Té lloc de l'1 al 10 de març a les diòcesis amb seu a Catalunya, promoguda per les delegacions de Família i Vida de la Tarraconense. El lema d'enguany és «Evangeli de la família: Joia per al món» i coincideix amb el de la Trobada Mundial de les Famílies que enguany tindrà lloc del 21 al 26 d'agost a Dublín.

El diumenge de la família serà pròpiament el 4 de març i per aquest motiu, el bisbe Agustí Cortés, responsable de l'àmbit de la Pastoral Familiar en la Tarraconense, presidirà la missa que La 2 de Televisió Espanyola retransmet a les 10.30 h des del Monestir de Sant Domènec, de les Monges Dominiques, a Sant Cugat del Vallès.

Una nova campana a Esparreguera

El passat 11 de febrer, el bisbe Agustí va beneir una nova campana, Eulàlia, en la celebració de l'eucaristia del diumenge, al temple parroquial dedicat a la mateixa santa. Van participar-hi la colla local de Castellans i la Coral de la Passió. En acabar la missa i la benedicció, tots els assistents es van acomiadar amb un repic de campanes del segon campanar més alt de Catalunya.

Aquesta campana substituirà una de molt malmesa pel pas del temps i de l'activitat que ha portat a terme ja que és la que marca les hores. La campana Eulàlia té un diàmetre de 73 cm i un pes de 250 kg. La nota és un do. Ha estat fosa a Cantàbria per Herma-

nos Portilla. Els seus padrins són totes aquelles persones que han fet un donatiu o han col·laborat en els diferents actes organitzats per recaptar fons. Per això la inscripció que té marcada diu: «A totes les persones que m'heu fet possible.»

Traspàs de Mn. Mestre

Va arribar a la Casa del Pare el dimarts 6 de febrer, a l'edat de 90 anys, confortat amb els sacraments de l'Església. Les exèquies, presidides pel bisbe Agustí Cortés, van tenir lloc el dijous 8 de febrer de 2018, a les 16.30 h, a la Parròquia de Sta. Maria, de Piera, després d'haver estat vetllat a la capella de la Residència Sant Bonifaci i a la capella del Sant Crist de l'església parroquial.

Mn. Francesc Mestre Saura, estava adscrit amb facultats de vicari a les parròquies de Santa Maria de Piera, Sant Pere dels Hostalets de Pierola i Sant Bartomeu de Vallbona d'Anoia. Tant aquí com en els anteriors encàrrecs pastorals va donar constantment un testimoni de bon capellà, servidor de Déu i del seu poble.

En record a Mn. Berdoy

El 21 de febrer s'esdevenia el primer aniversari de la mort de Mn. Jaume Berdoy i Alemany, que fou vicari general de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat des de la seva creació. El bisbe Agustí va convidar tots els preveres a recordar-lo en les eucaristies d'aquell dia. De manera especial, se'l va recordar allà on Mn. Jaume va exercir

el seu ministeri en els darrers anys, a Vilafranca del Penedès i a Vilanova i la Geltrú, i també a la seva vila natal, Sitges.

A la Catedral de Sant Llorenç se'l recordarà el proper 4 de març, a les 19 h, a la missa del diumenge III de

Quaresma, presidida pel bisbe Agustí i amb l'acompanyament de l'Schola Gregoriana de Vilafranca.

Curset de catequistes a Sant Vicenç dels Horts

El passats 12 i 13 de febrer, al vespre, es van reunir els catequistes de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts, en dos sessions de formació i trobada molt intensos i amb gran participació. El primer dia, Mn. Bruno Bérchez, delegat de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, va fer una xerrada amb el títol «L'evangelitzador que és evangelit-

za't», per acostar a la realitat dels infants i joves del món d'avui. El segon dia, Mn. Francisco García Baca, rector d'Abrera i Monistrol de Montserrat, va fer una exposició sobre com apropar i introduir els nens a la Litúrgia, els seus principis fonamentals, la psicologia dels nens, el directori per a la missa de nens, tot combinant formació, dinàmica, alegria, cant i pregària.

AGENDA

► **Recés dels Grups d'Oració i Amistat.** De divendres 9 de març a diumenge 11 de març, sota la direcció de Mn. Josep Serra. Seran dies de pregària i reflexió, per aprofundir en els Salms, i el seu valor i influència en la vida d'oració. Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32 - 08017 Barcelona). Inscripció al tel. 932 181 005 per tot el 5 de març.

► **Recés a la Casa de Betània.** Diumenge 11 de març, de 10 a 17.30 h. Obert a tothom. Predicarà Mn. Xavier Prevosti. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. *Sant Feliu de Llobregat:* santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468);

sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dissabte [Mi 7,7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant

Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1C 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: Jo 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i màrtir; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i màrtirs.

Diumente II de Quaresma (B)

COMENTARI

L'experiència del Tabor és per arribar al Gòlgota

Transfiguració (2015) de Rupnik. Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, capella de la relíquia, Washington (EUA)

El text bíblic original no hi ha títols de secció sinó que l'inici del relat dona la clau de lectura. *Déu per posar a prova Abraham.* Què vol Déu? *Posar a prova* el qui crida a ser model de fe. De cap manera vol Déu que *Abraham sacrifici el seu fill.*

Per què, doncs, li dona l'encàrrec? Perquè no pot ser bon model de fe total en Déu si les circumstàncies li ho posen tot fàcil.

La prova de Gn 22 culmina l'itinerari espiritual d'Abraham. Se'n fia de totalment Déu renunciant al passat (*Surt de casa teva, de la teva terra. Gn 12,1*) i també al futur (*sacrifica el teu fill únic*).

Com a cloenda a la 2a secció de la 1a part de Rm, Pau esclata amb un cant de confiança estructurat sobre dues preguntes retòriques: *Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra?* (v. 31s); *Qui ens separarà de l'amor de Crist?* (v. 35s).

La posició de Déu a favor nostre l'hem vista ja: *Déu no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres* (8,28). La mort de Crist per nosaltres és la prova suprema de l'amor oblatiu del Pare.

Per això és impensable que Crist dicti sentència de condemna contra aquells pels qui *va morir i va ressuscitar*; i ara *està intercedint per nosaltres*.

A la Transfiguració *Jesús prengué Pere, Jaume i Joan*, els tres més destacats opositors al Camí de Creu anunciat, *els dugué dalt una muntanya alta* (prop de Déu) i *es transfigurà davant d'ells*.

La condició divina de Jesús, amagada pel Misteri de l'Encarnació, es fa perceptible per uns instants; el seu aspecte és descrit amb llenguatge apocalíptic (*cara resplendent com el sol...*).

L'anticipació de l'estat gloriós del Ressuscitat no és cap glòria que defuig la Creu. Per això fracassa la proposta de Pere *«Que n'estem de bé aquí dalt! Hi farà tres cabanes...»*.

L'eix central del relat és a la *veu del núvol* quan el Pare declara: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat*, tot convidant els seus deixebles de sempre: *«Escolteu-lo!»* és a dir, feu-li cas.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: «Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat.»»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc, de dissortat», / al Senyor li voldria la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als atris de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Gènesis

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moriá y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor, por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!». / Mucho le cuesta al Señor la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando el nombre del Señor. R. Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.